

Az imádkozás

Magyarországi Muszlimok Egyháza

Az imádkozás

Magyarországi Muszlimok Egyháza

MAGYARORSZÁGI MUSZLIMOK EGYHÁZA

Összeállította:
Dr. Shubail Mohamed Eisa

Lektorálta:
Dr. Tóth Csilla

Tördelés, tipográfia:
Komáromi Zsombor

A jegyzet anyaga
„Az imádkozás könyve”
című műből közöl részleteket.

FELELŐS KIADÓ:
© MAGYARORSZÁGI MUSZLIMOK EGYHÁZA,
2006 MINDEN JOG FENNTARTVA

E-mail: mme@iszlamegyhaz.net
Telefon: +36 20 204 5852; +36 1 208 4040
Cím: 1116 Budapest, Sáfrány utca 43.

Tartalomjegyzék

BEVEZETÉS	7
A TISZTASÁG	10
A mosakodás (al-wudu)	10
A teljes mosakodás (a fürdés, al-ghuszl)	13
A dzsunub emberrel és a menstruáló vagy a gyermekágyas nővel kapcsolatos kérdések	14
AZ IMÁDKOZÁS	15
A napi öt ima ideje	16
Az ima feltételei	17
Hogyan kell az imát elvégezni?	18
Az ima kötelező (fard) elemei	22
Ima közben az alábbi „utálatos” (makrúh) cselekedetek kerülendők	23
Az ima érvénytelenítői	24
A közösségi ima (szalátul-dzsumáah)	24
Az ima fajtái	25
A napi imák részletezése	25
A pénteki ima (szalátul-dzsumaa)	28
Asz-szunan ar-rátibáh (a hangsúlyos imák)	30
Asz-szunan ghajr al-muákkádah (a nem hangsúlyos ajánlatos imák)	30
Az ünnepi ima (szalátul-íd)	31
FONTOS TUDNIVALÓK	32
Különleges engedményeka mosakodással kapcsolatban	32
Víz nélküli mosakodás(tajammum)	33
A feledékenységi leborulás(szudzszud asz-sszahu)	34
Az ima befejezése utáni fohász(a köszönés után)	35
Al-witr	36

BEVEZETÉS

Az imádkozás a kapcsolatot jelenti az ember és az Isten között. Az iszlám egyik pillére és a vallás alaptétele:

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾

Tartsátok be az imádkozást, (különösen) a középsőt, és álljatok áhítatosan Allah előtt. (Korán 2:238)

Allah az imádkozást a boldogulás és a boldogság útjává tette:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾

Bizony boldogulnak a hívők, akik imádkozásukban alázatosak. (Korán 23:1-2)

„Aki betartja (az imádkozást), az az Ítélet Napján fényvé, (mellette szóló) bizonyítékokká és menedékké lesz neki, viszont annak, aki nem tartja be, nem lesz se fénye, se (mellette szóló) bizonyítéka, se menedéke.” – mondta Mohamed Próféta (ﷺ) (Ahmed, ad-Dárimi). Ezek az előírt napi imák ajándékok Alláhtól, amelyek abból állnak, hogy nappalaink és éjszakáink során megemlékezünk arról, amiben hiszünk. A különböző testhelyzetek, amelyekbe imánk során kerülünk, nem mások, mint odaadásunk jelei – lelkileg éppen úgy, mint testileg. A különböző recitált szövegek Istennel szembeni kötelességünkre emlékeztetnek minket. Isten vezetését keressük, s újra és újra arra kérjük Őt, hogy adjon erőt ahhoz, hogy elkerüljük az engedetlenséget, és követni tudjuk az általa kiválasztott utat.

Hajnaltól felkelve, az Urad előtt állsz tisztán és megtisztultan, s Feléje fordulsz minden más dolog előtt. Újra megerősíted a Felé irányuló szolgálodat, állva, ülve, meghajolva és leborulva. Őhöz fordulsz segítségért, és Tőle kéred az igaz útmutatást. Újra és újra megújítod a közted és Közte lévő szövetséget, a szolgálat és engedelmesség fogadalmát. Minden alkalommal bizonyosságot teszel azon vágyadról, hogy elnyerd az Ő tetszését és elkerüld haragvását. Tanulmányozod a Könyvét, és tanúságot teszel küldöttének igaz volta felől. Emlékeztetedbe idézed, hogy egy napon az Ő döntőbírósa elé kell állnod, hogy számot adj a tetteidről, s megkapod az értük járó megérdemelt jutalmat. Ezzel kezdődik a napod. Majd ezután órákig dolgozol, míg az imára hívó szólít téged az Allahról való megemlékezésre. Ekkor újra megismétled feladatod, nehogy elfeledkezz és a feledékeny hanyagok közé tartozz.

Miután megújítottad a hited, s felemelkedsz a helyedről, visszatérsz a világi dolgokhoz, hogy azok ügyeivel foglalkozz. Majd néhány óra elteltével az imára hívó újra szólít, immár harmadjára, a kora délutáni imára (aszr). A nappal elmúltával, az est beköszöntekor, az estédet azzal kezded, amivel a nappalodat kezdted, az Allahról való megemlékezéssel és az Ő szolgálatával. Azért, hogy ne feledd a feladatodat az este és az éjszaka folyamán. Ha elérkezik az elalvás ideje, akkor imádkozod az isa (esti) imát. Mindig, amikor úgy érzed, hogy elmerülsz az élet mélységes tengerében, s belefulladász, az ima kiment onnan, mielőtt még teljesen elmerülnél, s azon valóság elé állít, melyről már majdnem elfeledkeztél, s általa emelkedhetsz az anyagi világ fölé, a lélek világságába és a megnyugvás állapotába. Az ima tehát a hit állandó erősítője, ötszöri alkalommal napjaid során. Az ima az, ami állandóan figyelmeztet azokra a meggyőződésekre, melyek által a lelked tisztasága megtartható, melyek segítik a lélek okulását, az erkölcs és a cselekedetek javítását. Az ima az, ami arra ösztönöz, napodban többször is, hogy a Próféfát (ﷺ) kövesd. Kötelességeid elvégzésére szoktat napjaid és éjszakáid minden órájában.

Az ilyen embertől az várható, hogy miközben a megélhetésén munkálkodik – azután, hogy kilépett a mecsetből – félje Allahot, kövesse az általa szabott törvényeket, s hogy emlékezzen minden bűn csábításakor – melyet a Sátán díszített fel a szívében – arra, hogy Allah látja, figyelni és dolgaiból a legparányibb sem kerüli el a figyelmét. Ha pedig egy ember e fennkölt nevelési módszer után nem féli Allahot, és kezét nem tartja távol az engedetlenségtől, s nem tartózkodik Allah törvényeivel való szembeszállástól, akkor a hiba nem e nevelés hiányossága vagy gyenge pontja, hanem ennek az embernek a lelkében lakozó romlottság, rosszaság és gonoszság eredménye.

A jól elvégzett ima megerősíti az Isten létezésébe és jóságába vetett hitet, élővé teszi az elmét és a szívet, segíti a lelkiismeretet és a lelket. Megerősíti az emberben a jóságra és a tisztességre való törekvést és elnyomja a rossz és helytelen vágyakat, ahogy a Magasztos Allah mondja:

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾

Végezd el (helyesen) az imádkozást. Bizony az ima eltilt a rossztól¹ és az elvetendőktől². (Korán 29:45)

1. A „fahsától” (fahsá – illegális kapcsolat férfi és nő között, illetve paráználkodáshoz vezető cselekedet, erről való beszéd nagy nyilvánosságban).

2. A „munkartól” (munkar – olyan rosszindulatú beszéd vagy cselekedet, ami mást – vagy akár bennünket – sért).

„Képzeljétek el - mondta Mohamed Próféta (ﷺ) a kortársainak -, hogy van egy ház, ami előtt egy folyó fut, és ebben a folyóban ötször mosakszik meg az ember egy nap. Marad-e piszok az emberen? - Nem marad semmilyen piszok - válaszoltak. Ugyanilyen a napi 5 imádkozás, Allah letörli vele a bűnöket.” („lemossa” az emberről a bűneit és rossz cselekedeteit) (*al-Bukhári, Muszlim*). Tehát a kötelező ima nem csupán egy fizikai mozdulatsor vagy egyszerűen a Korán recitálása, hanem olyan biztos pont a nap során, amikor az ember végig gondolja, hogy mit csinált rosszul, min kell változtatnia; bocsánatot kér Allahtól, és feltöltődik jó szándékkal. Ez egyedülálló és páratlan formulája az intellektuális meditáció, a szellemi áhítat, az erkölcsi emelkedettség és a fizikai gyakorlat kombinációjának. Ez egy páratlan élmény, amikor a test minden izma csatlakozik a lélekhez és az elméhez Isten szolgálátára és dicséretére.

Amint említettük, az imádkozás nem egyszerű „hajlongás” és memoriter-ismétlés. Törekedni kell arra, hogy az imádkozásból minél többet végezzünk olyan állapotban, ami az *ihszánhoz*³ közel áll. Ha ez nem megy, minden mozdulatnál érezni kell azt, hogy Allah előtt állunk és teljes alázattal kell a meghajlást és a leborulást elvégezni: „Úgy imádkozz, mintha búcsúznál és mintha látnád Allahot, mert ha te nem is látod Őt, Ő lát téged!”. Az kap több jutalmat, aki hosszabb ideig (az imádkozás nagyobb részében) tud teljesen odafigyelni, koncentrálni, *ihszánt* elérni. Ahogy láthattuk, az imádkozásban a test és a lélek egyaránt részt vesz, kifejezve, hogy az iszlámban nemcsak a lélek, hanem a test is éppúgy fontos.

Az imádkozáshoz (is) lényeges ismerni a *tauhid* (egyistenhit) fajtáit (*rubúbijja, ulúhijja, aszmá avaszifát*). Allah a Teremtő, Élelemmel ellátó, mi csak Őt imádjuk, és olyan neveket és tulajdonságokat használunk az imádkozásban, ami szerepel a Koránban, vagy amit Mohamed Próféta (ﷺ) mondott. Fontos ismerni a *sirk* (társítás) fajtáit, és ezeket teljesen el kell kerülni. Különösen veszélyes a *rijá* (az imádkozásban az emberek dicséretének keresése, feltűnésből imádkozás): ha azért imádkozik valaki, hogy az emberek azt mondják róla, hogy milyen szépen és jól imádkozik, az az elsők között lesz azok közül, akik a Pokolba kerülnek (mert az emberek tetszését kereste, és nem Allahért cselekedett), ezért nagyon fontos a szándék⁴.

Ez tehát az ima és az, amit az embernek nyújtani tud. Akkor tudjuk meg igazán a jelentését, ha gyakorlatban is megtapasztaljuk.

3. „Az ihszán az, hogy úgy szolgálj Allahot, mintha a szemekkel látnád Őt, s habár te nem láthatod, Ő lát téged.” (*Muszlim*).

4. Ld. bővebben a „HIT KÖNYVE” című könyvet.

A TISZTASÁG

Az iszlám nagy jelentőséget tulajdonított a tisztaságnak. Egyaránt foglalkozik a szív és a test tisztaságával.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

Allah szereti azokat, akik készek a megbánásra és szereti azokat, akik megtisztulnak. (Korán 2:222)

Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta: „A tisztaság a hitnek a fele.” (*Muszlim*). Másik hadísban így szólt: „Nem megy a Paradicsomba, akinek a szívében egy porszemnyi felfuvalkodottság is van. Ekkor egy férfi azt mondta: Az ember szereti, ha szép a ruhája és szép a cipője. A Próféta (ﷺ) így válaszolt: „Allah szép és szereti a szépséget. A felfuvalkodottság az igazság elutasítása és az emberek lebecsülése.” (*Muszlim*).

A tisztaság az imádkozás első feltétele, és a muszlimnak mosakodnia kell minden ima előtt (kivéve, ha az előző mosakodása még nem vált érvénytelenné). A tisztaság az egész test tisztaságát, a viselt ruhák tisztaságát és az ima helyének tisztaságát foglalja magában. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta: „Tisztaság nélkül nem fogadtatik el az ima.” (*Muszlim*). A test tisztaságát kétféle módon lehet megvalósítani: mosakodással és fürdéssel.

A mosakodás (al-wudu)

Jelentése:

Részleges, tiszta vízzel (mint a folyóvíz, a tenger, a tó, az eső, a jégeső vize, a hó) való mosakodás, ami érinti a kezet, a kart, az arcot, a fejet és a lábakat.

A mosakodást az alábbi módon és sorrendben kell elvégezni:

1. A szándék, hogy a mosakodás célja az imádkozás és a megtisztulás.
(Ez belső elhatározás, **nem mondjuk ki.**)
2. Mondani: bismillah.

3. A kezeket megmosni a csuklókig (háromszor).

4. Kiöblíteni a szájüreget a vízzel (háromszor).

5. Az orrüreget kiöblíteni, úgy, hogy vizet szívunk bele (háromszor).

6. Megmosni az egész arcot, lehetőleg két kézzel, a homloktól lefelé az állig és fültől fülig (háromszor).

7. A jobb kart könyékig megmosni (háromszor), majd ugyanúgy a bal kart (háromszor).

8. A haját áttörölni nedves kézzel.

9. Áttörölni a mutatóujjal a fül belsőjét, a hüvelykujjal a fül mögötti területet és a fül külső részét. Ezt egyszer elég elvégezni.

10. Megmosni a két lábat bokáig, a jobb lábfejjel kezdve (háromszor).

11. A mosakodáskor folyamatosan, egymás után kell megmosni az egyes testrészeket, és nem szabad sokáig várni két testrész megmosása között.

Ezzel teljes a mosakodás, és aki elvégezte, készen áll az imádkozásra.

A mosakodás érvénytelenítői:

- természetes kibocsátása vizeletnek, székletnek, gáznak stb.,
- (mély) alvás,
- eszméletvesztés,
- nemi szervek érintése közvetlenül,
- magömlés,
- az izgalmi-, illetve prosztatata váladék,
- tevehús evése.

Megjegyzés:

- Az érvényes mosakodást addig tarthatja az ember, ameddig tudja, és akármennyi imát végezhet vele; de jobb, ha mindig megújítjuk a *wudu*-t, ahányszor az lehetséges.
- Ha biztos vagy benne, hogy elvégezted a mosakodást, ám gyanítod, hogy elkövettél érvénytelenítő dolgot, (de nem vagy ebben biztos), akkor a mosakodás nem válik érvénytelenné.
- Ellenkező nemű személy érintése, seb-, orr vérzése, hányás, *wudu* érvényességében való kételkedés, halott mosdatása nem érvényteleníti a *wudu*-t.
- Nem érvényes a *wudu*, ha a bőr és a víz között van valamilyen réteg, amitől a víz nem ér közvetlenül a bőrhöz (pl.: krém, körömlakk, kozmetikumok).
- Ha valakinek el van törve a keze vagy a lába, és pl. gipszben van, akkor elég a gipszet nedves kézzel áttörölni.
- Állandó vizeleti (székelési) kényszer érzetében, vizeletfolyásban vagy elhúzódó méhvérzésben szenvedő minden ima előtt mosakodjon.

A teljes mosakodás (a fürdés, al-ghuszl)

Pillérei:

- A szándék.
- Az egész test, az orr- és a szájüreg, valamint a fej megmosása.

Ghuszl végzése a Szunna szerint:

- Mondani: „bismilláh” a *ghuszl* előtt.
- A kéz megmosása háromszor.
- Nemi szervek megmosása bal kézzel.
- *Wudu* végzése.
- Haj megmosása. Nőknél elég, ha csak háromszor vizet önt a fejére úgy, hogy a víz eljusson a haj tövéig, és nem kell kibontania a haját (menstruáció, gyermekágyi vérzés után azonban haját kell mosni).
- Az egész test megmosása.
- A jobb oldalt előbb mosni, mint a bal oldalt.
- Az is *ghuszl*nak számít, ha valaki zuhanyozik vagy folyóban, kádban fürdik, és az egész testét, az orr- és a szájüregét, valamint a fejét megmossa.

Kötelező a *ghuszl* az alábbi esetekben:

- Házasélet után, akkor is, ha nem történt magömlés.
- Az ébredés vagy az alvás során bekövetkezett magömlés után, ha azt kiejézés kísérte, illetve ha felébredés után a nyoma fellelhető a ruhán.
- Nőknél a gyermekágy végén, és a menstruációs periódus után.
- Egy muszlim halála után minél előbb el kell végezni a halott mosdatását, kivéve, ha a csatamezőn mártírként (sahíd) hal meg. (A sahídot úgy, ahogy van, véres ruhában temetjük el.)
- Ha valaki muszlim lesz.

Ajánlott a *ghuszl* az alábbi esetekben:

- a pénteki ima előtt,
- a két ünnepi ima előtt,
- halott fürdetése után,
- Mekka látogatása előtt.

Megjegyzés:

- Az iszlám illemszabályai szerint egyedül kell fürdeni, és olyan helyen, ahol senki sem lát.

- Megengedett, hogy a házastársak együtt, egy helyen fürödjenek, még akkor is, ha láthatják egymás testrészeit. Egyszer valaki megkérdezte a Prófétát (ﷺ): „Ó, Allah küldötte! Mit szabad és mit nem láttatni az ágyékból? Ne lássa senki, kivéve a feleséged... - válaszolt.” (Abu Dá-vúd, at-Tirmidi).
- Nem szabad pazarolni a vizet sem a mosakodást végző embernek, sem pedig annak, aki fürdik.

A dzsunub emberrel és a menstruáló vagy a gyermekágyas nővel kapcsolatos kérdések

A dzsunub embernek tilos: imádkozni (Korán 5:6), a mecsetben maradni (Korán 4:43), a Koránt érinteni: „Csak egy tiszta ember foghatja meg a Koránt.” - mondta Mohamed Próféta (ﷺ) (ad-Dárimi, an-Naszái), és a Kábát megkerülni (Korán 4:43), **addig, amíg nem fürdik.** (Ezért házaselet, magömlés után ajánlatos minél előbb elvégezni a *ghuszt*l.)

A menstruáló vagy a gyermekágyas nő a fent említetteken kívül nem bűjtölhet, és nem élhet házaseletet addig, amíg a menstruációja vagy gyermekágyi vérzése véget nem ér.

A nő a menstruáció vagy a gyermekágy után, ha a vérzése megszűnt és megtisztult, élhet házaseletet, de csak azután, hogy *ghuszt*l végzett.

5. A dzsunub olyan ember, aki házaseletet élt akkor is, ha nem történt magömlése, vagy olyan ember, akinek magömlése volt akár ébrenlét, akár alvás közben, és még nem végzett *ghuszt*l.

AZ IMÁDKOZÁS

Az imának az iszlámban különleges helye van, hiszen az ima a vallás oszlopa. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta: „A dolgok feje az iszlám, oszlopa az imádság, púpjának a csúcsa a dzsihád (küzdelem, erőfeszítés) Allah útján.” (at-Tirmidi). A muszlim és a hitetlen (káfir) embert az imádkozás különbözteti meg egymástól. Szégyen, ha valaki hitet tesz a szájával Isten egyedüliségéről, a Küldött (ﷺ) iránti engedelmességről, s a Túlvilággal szembeni felelősségről, s ezek után nem teljesíti a legfontosabb és legnagyobb kötelességet, amelyet Ura rárótt. Ez esetben két dolog lehetséges: vagy tagadja, hogy az ima Allahtól elrendelt kötelesség, vagy elismeri ugyan azt, hogy az ima Allahtól elrendelt kötelezően elvégzendő feladat, ám elfordul annak végrehajtásától, igyekszik kivonni magát e kötelesség alól. Aki tagadja, hogy az ima kötelezően elvégzendő, az a Koránt is megtagadja, és nem tartja igaznak a Küldöttet (ﷺ) sem. Ezért e kettőben való hitéről tett tanúsága bizony hazug állítássá válik! Aki nem hajtja végre az imát, holott tudja, hogy Allahtól rendeltetett el, az elég bizonyítékot szolgáltat arra, hogy az emberek bizalma megrendüljön a szavahihetőségében és megbízhatóságában. Aki Isten hatalmát elfogadja, de parancsolatait mégis elveti, az megszegi az Allah által rá kirótt kötelességeket. Hogyan lehetne ezek után elvárni tőle, hogy ne tegeye ugyanazt embertársaival szemben, s tiszteletben tartsa jogaikat?

Engedetlen muszlim az, aki hisz az iszlámban, hisz az imádkozás kötelességében, de mégsem tesz neki eleget, időnként nem imádkozik. Aki azonban teljesen elhagyja az imádkozást, vagy tagadja kötelezőségét, maga is hitetlenné válik.

Minden lélek a maga tettének záloga, kivéve a jobb kéz felőlieket. Ők keretekben kérdezzetik majd egymást a bűnösökről. „Mi hozott benneteket a Pokolba?” Ők azt mondják: „Nem tartoztunk az imádkozók közé, és nem adtunk enni a szegénynek, és együtt fecsegtünk a fecsegőkkel, s hazugságnak tartottuk az Ítélet Napját, amíg el nem jött hozzánk a bizonyosság.” (Korán 74:38-48)

„Az első, ami számon kéretol az Ítélet Napján, az az imádkozás. Ha jó, akkor az összes cselekedet jó lesz, ha viszont rossz, akkor az összes cselekedet rossz lesz.” – mondta Mohamed Próféta (ﷺ) (at-Tabaráni).

Az ima minden muszlimnak kötelező, nőnek és férfinak egyaránt, aki:

- Épeszű és értelmes.
- Pubertás korát elérte. A szülőknek azonban kötelező az imádkozás-

ra szoktatni a gyermekeitek, azért, hogy felnőtt korukra hozzászokjanak. „Parancsoljátok meg gyermekeiteknek az imádkozást 7 éves korukra és verjétek meg érte (kérjétek tőlük számon) 10 éves korukra!” - mondta Mohamed Próféta (ﷺ) (Ahmed, Abu Dávúd, al-Hákim).

- Nők esetében: nem menstruál, nem gyermekágyas. (Ezen körülmények között a nők fel vannak mentve az ima kötelezettsége alól.)

A napi öt ima ideje

A Magasztos Allah azt mondta:

*Az imádkozás meghatározott időkből megszabott előírás a hívőknek!
(Korán 4:103)*

Erről a szahíh hadíszokban is olvashatunk Ibn Maszúdtól, aki azt mondta: „Megkérdeztem a Próféatától (ﷺ), hogy melyik cselekedet a legkiválóbb? Azt felelte: Az ima a maga idejében.”.

1. Fadzsr - hajnali ima: hajnalhasadástól napfelkeltéig tart az ideje (2 rakából áll).
2. Dohor - déli ima: az ideje akkor kezdődik, amikor a Nap elhagyja a zenitét és addig tart, amíg az árnyék hossza el nem éri az árnyékadó test hosszát (4 rakából áll).
3. Aszr - délutáni ima: az árnyék hosszának az árnyékadó test hosszával való megegyezésétől a napnyugta kezdetéig tart az ideje (4 rakából áll).
4. Magrib - naplementi ima: a Nap teljes eltűnésétől (napnyugta befejeződése) a nyugati látóhatáron az alkonypír teljes eltűnéséig tart az ideje (3 rakából áll).
5. Isa - esti ima: az előző ima végétől az éjszaka feléig (vagy hajnalhasadásig!) tart (4 rakából áll).

Megjegyzés:

- Az imákat ajánlott az idejük elején elkezdni. Ibn Maszúd - Allah legyen elégedett vele - azt mondta: „Megkérdeztem a Próféatától (ﷺ), hogy melyik cselekedet a legkiválóbb? Azt felelte: Az ima a maga idejében.” (al-Bukhári, Muszlim).
- Ha valakinek sikerült egy rakát elvégeznie az aktuális imaidő kifutása (lejárt) előtt, az idejében elvégezte az imát.

- Aki egy imáról elalszik vagy elfeledkezik, akkor az lesz az ideje (akkor kell imádkoznia), amikor felébred vagy eszébe jut a mulasztás.

Az elmulasztott ima bepótlása:

Amint már írtuk, minden muszlimnak (nő vagy férfi) kötelező az imát elvégeznie. Ha ezt elmulasztja, bünt követ el és köteles az imát pótolni. A muszlimnak mindenképp be kell pótolnia az elmulasztott imát tudása szerint, és biztosnak kell lennie abban, hogy nincs több kihagyott imája.

Az elmulasztott imát eredeti formájában kell elvégezni. Például ha az ima 3 rakából állt, akkor 3 rakát kell utólag imádkozni.

Az elmulasztott és jelenlegi imák közötti sorrendet be kell tartani, tehát az első az elmulasztott ima, kivéve, ha másik imaidőben pótoljuk, és attól tartunk, hogy elmegy az ideje az aktuális imának.

Időpontok, amikor nem szabad imádkozni:

A muszlimnak tilos *szunna* (önkéntes) imát végeznie a következő időkben:

- a hajnali ima után napkeltéig,
- abban az időben, amikor a Nap éppen felkel, addig, amíg feljebb nem emelkedik,
- amikor a Nap a zeniten áll (delel), addig, amíg túl nem halad azon,
- a délutáni ima ideje végétől naplementéig,
- amikor a Nap éppen lemegy, addig, amíg le nem tűnik.

Az ima feltételei

- I. Érvényes imaidő (lásd fentebb): az imát az ideje eljövetele előtt imádkozni érvénytelen, és ugyanígy érvénytelen utána is, kivéve, ha valaki elfelejti vagy átalussza azt.
- II. A két eseménytől való megtisztulás (a kicsi: a vizelet és a széklet; a nagyobb: a házaseset, a magömlés), és ez a *wudut*, és a *ghuszt* foglalja magában.

Ti hívók! Ha az imádkozáshoz álltok föl, akkor mossátok meg (előtte) az orcátokat és a kezeteiket könnyökig, és simítsátok végig a fejetekeket és a lábatokat a bokáig (mossátok meg)! Ha dzsunubok vagytok, akkor tisztálkodjatok meg! (Korán 5:6)

- III. A teljes tisztaság az, ami az egész test tisztaságát, a viselt ruhák tisztaságát, és az ima helyének tisztaságát foglalja magában.

- IV. A szemérem takarása, vagyis az öltözet az erkölcsi szabályoknak megfelelő legyen. A férfiaknak a testet fedni kell a köldöktől a térdig. Nőknek az egész testet fedni kell, kivéve: az arcot és a kezeket.
- V. A Kibla irányába fordulni: A muszlimok akárhol vannak, szívükkel és tekintetükkel a Kibla felé, a Mekkában lévő Kába felé fordulnak, nem kelet felé. A Próféta (ﷺ), amikor felállt az imához, mindig a Kába irányába fordult, *szunna* és *fard* imánál egyaránt, s ugyanezt parancsolta meg nekünk is: „A *wudut* jól végezd el, fordulj Mekka felé és mondd: Allahu akbar!” (al-Bukhári, Muszlim).

Hogyan kell az imát elvégezni?

Az ima feltételeinek teljesítésével az imádkozó készen áll az imádkozásra, amelyet az alábbiak szerint végez:

1. A muszlim tisztelettel, hódolattal, alázatosan, arccal a Kába felé fordulva egyenesen áll, azzal a belső elhatározással, hogy elvégzi az imát. Mindkét kezét felemeli a fül vagy a váll magasságáig, mondván:

Allahu akbar!
(Allah a Leghatalmasabb!)

الله أكبر

2. Miután az imádkozó Allahu akbar-t mondott, a jobb kezét a balra helyezve, a mellkasára teszi. Az imádkozó előre hajtja a fejét és a leborulás helyére szegezi a tekintetét. Utána elmondja az imanyitó fohász szavait:

- „Szubhánaka-llahumma va bi-hamdika va tabáraka-szmuka va taála dzsadduka va la iláha ghajruka.” (Magasztos vagy, ó, Allah! S az Irántad való hála által áldott a Te neved, s magasságos a Hatalmad, nincs más isten Rajtad kívül.)
- Majd elmondja a Korán nyitó szúráját, a Fátihát:

„Biszi-lláhi rahmani arrahim ◈ Alhamdu lilláhi rabbil álamín ◈ Arrahmani rahím ◈ Máliki javmid dín ◈ Ijjáká na abudu va ijjáká násztáin ◈ Ihdiná sszirátal musztakím ◈ Szirátal-ládíná an amta alajhím ◈ Ghajril magdubi alajhím valad-dállín” Ámín.

(Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében. Dicsőség Allahnak, a teremtmények Urának, a Könyörületesnek és az Irgalmasnak, Aki az Ítélet Napját uralja! Néked szolgálunk és Hozzád fordulunk segítségért.

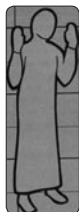
Vezess minket az egyenes úton, azoknak az útján, akik iránt kegyesnek mutatkoztál, s ne azokén, akiket haragvásod sújt, sem a tévelygőkén!)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ③ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ أَهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

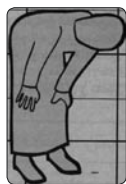
A Fátiha után egy rövid szúrát vagy néhány áját mond el a Koránból, például 112. Szúra: „Kull huva Allahu ahad • Allahu asz-szamad • Lam jelid va lam júlad • Va lam jakun lahu kufuán áhad”. (Mondd: „Ő Allah, az Egyedülvaló, Allah, az Örökkévaló! Nem nemzett és nem nemzetett. És senki nem fogható Hozzá.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الْغَنِيُّ ② لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

3. Miután az imádkozó elmondta a Fátihát és egy szúrát vagy néhány áját a Koránból, egy kis hallgatás után ismét felemeli a kezeit a fül vagy a váll magasságáig és Allahu akbar-t mond, majd meghajol.

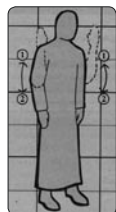
4. A meghajlást csípőből kell végezni úgy, hogy a hát egyenesen, vízszintes helyzetben legyen. Az imádkozó úgy teszi kezeit a térdeire, mintha megmarkolná őket, és szétnyitja ujjait, könyökeit távol tartja a törzsétől, majd így marad. Közben ezt mondja (háromszor): Szubhana rabbiel azim. (Dicsőség a hatalmas Uramnak.)

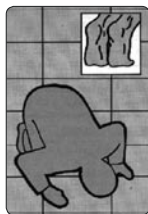
سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ. (ثلاثاً)

5. Majd felegyenesedve felemeli a kezeit a fül vagy a váll magasságáig, mondván: Szemia-llahu limen hamidah. (Allah hallja azokat, akik magasztalják Öt.) Rabbana va lakal hamd. (Istenünk, Tiéd a dicsőség és a hála.)

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

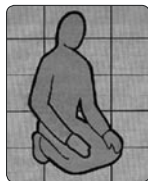

6. Ezután Allahu akbar-t mond és a földre borul. Erre a hét tagra kell borulni: a homlokra és az orra (ez egy), a térdekre (kettő) a kezekre (kettő) és a talppárnákra (kettő). (Az orr és a homlok egy tagnak számítanak.) A kéz ujjai a Kibla felé nézzenek, a kezek a leborulásban a vállal vagy a füllel legyenek egyvonalban, az alkarok legyenek távol a földtől, a könyökök pedig a törzstől, a térdek a földet érik, és a lábujjakat behajlítva, a lábfejeket felállítva, összezárt sarkokkal kell leborulni, mialatt az imádkozó azt mondja (háromszor): „Szubhana rabbijal ála. (Dicsőség a magasságos Uramnak.)

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى. (ثَلَاثًا)

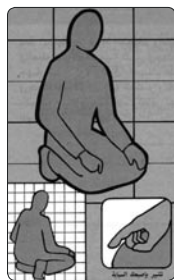
7. Felemelkedik ülő helyzetbe, mondván: Allahu akbar. Úgy ül, hogy a bal lábfejét maga alá fordítja és ráül, a jobb lábfej viszont áll behajlított lábujjakkal. A jobb kéz a jobb térden és a bal kéz a bal térden. Rövid ideig ül, miközben a következő mondatot mondja (háromszor): Rabbi igfir li, igfir li! (Uram bocsáss meg nekem!)

Kis szünetet tart, majd ismét Allahu akbar-t mond és újra a földre borul. Ugyanazt a mondatot ismételve, mint az előző leborulásban. Ezzel az első rakát befejezte.

8. Allahu akbar-t mondván feláll a második rakához. Elkezd a második rakát a Megnyitő szúrával (minden rakában kötelező a Fatiha olvasása) egy másik Korán részlettel, és megismétli mindazt, amit az első rakában csinált.

9. Befejezván a második rakát, hasonló helyzetbe kell ülni, mint a két leborulás között és elmondani a *Tasahud* első részét: At-tahijjátu lillahi va szalavátu va tajjibátu. Assalamu alejka ajuhán-nabiju va rahmatul-láhi va barakátuh. Aszalam álejná va álá ibadil-lahisz szalihina. Ashadu alla ilaha illal-lah, va ashadu anna Mohamedan abduhu va raszuluh. (Hálás köszöntések szálljanak Allahoz és (minden) imádság és (minden) jószág. Béke legyen veled, ó Próféta, és Allah kegyelme és Allah áldásai. Béke legyen mindannyiunkkal és Allah igaz szolgálival. Tanúsítom, hogy nincs más (igaz) isten, csak Allah, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgája és küldötte.)

A *Tasahud* recitálása közben a jobb kezét ökölbe szorítja, a mutatóujját kinyújtja a Kibla irányába, és a hüvelyk ujját a középsőre helyezi, vagy kört formál a középső és hüvelyk ujjával.

10. Amennyiben az ima kettőnél több *rakából* áll, akkor csak a *Tasahud* első felét recitáljuk, majd felállunk, mindkét kezét felemeljük a fül vagy a váll magasságáig, mondván: Allahu akbar! (Allah a Leghatalmasabb!), és folytatjuk az imádkozást, de most már minden rakában csak a Fátihát kell elmondani, és nem kell Korán-részletet recitálni. Az utolsó raká után ülve maradunk és elmondjuk a *Tasahudot* végig.

Úgy ajánlatos leülni, mint ahogy a második raká után leírtuk, ám ekkor - ha lehet - a jobb lábszár alá tesszük a bal lábfejet.

A teljes *Tasahud*:

At-tahijjátu lillahi vasz-szalavátu vat-taj-jibátu. Asszalamu alejka ajuhán-nabiju va rahmatul-lláhi va barakátuh. Aszalamu álejná va alá ibadiil-lahisz-szalihina. Ashadu alla ilaha illal-lah, va ashadu anna Mohamedan abduhu va raszuluh. Allahuma szalli alá Mohamed va alá áli Mohamed, kama szallajta alá Ibrahim va alá áli Ibrahim, va bárík alá Mohamed va alá áli Mohamed, kama bárekta alá Ibrahim va alá áli Ibrahim fi-lálámina, innaka hamindun madzsid.

(Hálás köszöntések szálljanak Allahhoz és (minden) imádság és (minden) jószág. Béke legyen veled, ó Próféta, és Allah kegyelme és Allah áldásai! Béke legyen mindannyiunkkal és Allah igaz szolgálival.

Tanúsítom, hogy nincs más (igaz) isten, csak Allah, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgálja és küldötte.

Ó, Allah! Küldd kegyelmedet Mohamedre és Mohamed családjára, úgy, ahogyan kegyelmedet adtad Ábrahámnak és Ábrahám családjának.

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ
الصَّالِحِينَ . أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ،
اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .

7. A „fahsától” (fahsá - illegális kapcsolat férfi és nő között, illetve paráználkodáshoz vezető cselekedet, erről való beszéd nagy nyilvánosságban).

És add áldásaidat Mohamedre és Mohamed családjára, úgy, ahogyan megáldottad Ábrahámot és Ábrahám családját ezen a földön és a túlvilágon. Valóban, Te vagy a Legdicsőbb és a Dicséretreméltó.)

11. Ezután jobbra fordítjuk a fejünket úgy, hogy lássuk a vállunkat, és azt mondjuk:

Asszalamu alejkum va rahmatullah!

(Allah békéje és kegyelme legyen veletek!)

Majd balra fordítjuk a fejünket úgy, hogy lássuk a bal vállunkat és megismételjük az előbbi mondatot.

Ezzel az ima véget ért, akár önkéntes (*szunna*) imáról, akár kötelező (*fard*) imáról van szó.

Az ima kötelező (*fard*) elemei

Ha valaki az alábbiak közül akár csak egyet is kihagy bármelyik rakában, akkor az adott raká érvénytelen, ezért azt meg kell ismételni.

1. A szándék.
2. Az első takbír.
3. Állva kell imádkozni annak, aki tud.
4. Fátíha olvasása (minden rakában).
5. Meghajlás (*ruku*).
6. Felállás a meghajlásból.
- 7-8. Leborulás kétszer és a dzsulusz.
9. Utolsó ülés.
10. Köszönés (*at-taslim*).
11. A nyugalom kötelessége minden egyes mozdulatnál.⁸
12. Sorrend.

8. Lassú tempóban kell végezni az ima minden egyes mozdulatát.

Ima közben az alábbi „utálatos” (makrúh)⁹ cselekedetek kerülendők

- Álmosan imádkozni, vagy ima alatt ásítani: „Az ásítás az imádkozás alatt a sátántól való, ezért ha valakinek ásítania kell ima alatt, akkor próbáljon annyit visszafogni belőle, amennyit tud.” - mondta Mohamed Próféta (ﷺ) (at-Tirmidi).
- Ima közben az ég felé nézni: „Tiltotta (Mohamed Próféta (ﷺ)) az ég felé tekintést az imában.” (al-Bukhári). Az imádkozónak inkább a leborulás helyére kell néznie: „Mohamed Próféta (ﷺ) amikor imádkozott, előre hajtotta a fejét és a földre (a leborulás helyére) szegezte a tekintetét.” (al-Bejhaki).
- Csuokott szemmel imádkozni.
- Ima közben olyasmit nézni, ami eltereli az imádkozó figyelmét: „A Próféta (ﷺ) egy olyan ruhában imádkozott, amin feltűnő díszítés volt, és ő azt nézte. Imája végeztével azt mondta: Vigyétek vissza ezt a ruhát Abu Darnak, s hozzatok egy másikat, amin nincs ilyen feltűnő dísz, mert ez majdnem elterelte a figyelmem az imáról.” (al-Bukhári, Málik, Muszlim). Másik hadiszban a Próféta (ﷺ) azt mondta: „Ne legyen a lakásban semmi, ami elterelné az imádkozó figyelmét!” (Abn Dávúd).
- A fejet forgatva jobbra-balra nézelődni. Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: „Ha imádkoztok, ne nézelődjetez közben jobbra-balra, mert Allah az arcát teszi az imádkozó elé. Ám csak akkor, ha az nem nézelődik közben.” (al-Hákim, at-Tirmidi). Egy másik hadiszban: „Allah az imádkozóval van, amíg az nem nézelődik jobbra-balra. Ám ha nézelődik, eltávolodik tőle.” (Abu Dávúd). Azt is mondta még a jobbra-balra nézelődésről: „Az ember jobbra-balra nézelődésekor a sátán lop az imája értékéből.” (al-Bukhári).
- Leboruláskor a kezeket előre nyújtani, és az alkarokat a földre tenni. Azt mondta a Próféta (ﷺ): „A leborulások legyen közepes (normális mértékű) és a kezeiteket ne tegyétek úgy, mint a kutya a lábait.” (al-Bukhári, Muszlim). Valamint azt is mondta: „Ne tedd úgy a kezedet, mint az oroszlán a mancsait! A súlypontod a lábaidon legyen és tarts távolságot a kezeid és az oldalad közt! Ha így jársz el, le fog borulni veled minden tagod.” (Ibn Huzajmah).
- Kézzele mutatni a köszönéskor: „A kortársai a kezükkel szokták mutatni a köszönés irányát. Látta őket Allah Küldötte (ﷺ) és azt mondta:

9. A makrúh olyan cselekedet, melynek elhagyásáért jutalom jár.

- Miért mutattok a kezetekkel úgy, mint a megbokrosodott ló a farkával? Ha köszön valamelyikőtök, csak nézze a mellette lévőt, és ne mutasson rá a kezével!" (Muszlim).

- Úgy imádkozni, hogy közben vizelni, székelni kell, vagy éhesen, miközben kész van az ennivaló: „Nem fogadtatik el az imátok, ha megjelenik (közben) az étel vagy az ürítési szükséglet.” (al-Bukhári, Muszlim).
- Játsszani a ruhával ima közben.

Az ima érvénytelenítői

1. Ima közbeni evés, ivás.
2. Beszélni vagy olyasmit mondani, ami nem tartozik az imához.
3. Sokat mozgolódní ima közben. (Úgy, hogyha valaki messziról látná, azt hinné, hogy az illető nem imádkozik.)
4. Hangosan nevetni az imában.
5. A felnőtt (már menstruáló) nő áthaladása az imádkozó előtt.
6. Szándékosan elmulasztani bármelyik kötelező (*fard*) részét (pillérét) az imának (pl.: felállás, Fatiha olvasása; meghajlás, leborulás stb.).
7. Szándékosan elmulasztani bármelyik feltételt az ima feltételei közül, pl.: nem Mekka felé fordulva végezni az imát, felfedni a test bármely részét, férfiaknál a köldöktől a térdig, nőknél a kézen, arcon, lábfejen kívül bármit, vagy bármit tenni, ami a mosakodást érvényteleníti (pl.: vizelet, széklet, gáz kibocsátása stb. - kivéve betegeknék).

Ha bármelyik ima érvénytelenné válik, meg kell ismételni.

A közösségi ima (szalátul-dzsamáah)

A *fard* (a kötelezően előírt) imákat lehetőség szerint közösségben kell elvégezni, hiszen Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta: „A közösségben elvégzett ima 27-szer többet ér az egyedül elvégzett imánál.” (al-Bukhári, Muszlim), és azt mondta (ﷺ): „Aki Allahnak negyven napot imádkozott közösségben úgy, hogy az imámmal együtt mondta az első takbirt, annak két dologtól íratatik mentség: a Tűztől és a képmutatástól.” (at-Tirmidi).

1. Az már közösségi imának számít, ha ketten együtt imádkoznak, akkor is, ha az egyikük gyerek vagy nő. Ilyenkor az egyik vezeti az imát és a másik követi, de minél többen végzik az imát, annál jobb.
2. A Szunnához tartozik az, hogy az előírt imák elvégzése a mecsetben legyen, mivel ebben rejlik az iszlám jelképeinek és a közösség nagy-

ságának kimutatása. A nőknek viszont jobb otthon imádkozniuk, de nem szabad eltiltani őket a közös imától a mecsetben. Ilyenkor illendő ruházatban jelenjenek meg és kerülni kell a szépítő- és illatszerek használatát.

3. Ami pedig a nőket illeti, az ő imájuk jobb, ha házaikban végeztetik; és számukra ajánlatos közösen imádkozni, hiszen Áisáról hitelesen azt maradt fenn, hogy előírt imában vezette a nőket és közöttük állt és ugyanez maradt fenn Umm Szalamahról is (*AbdulRazzq, ad-Dárqutni*).
4. *Szunna* a közösségi imádkozás a pótlásképpen végzett imáknál is.

Az ima fajtái

1. Kötelező ima (*fard*)¹⁰, amibe beletartozik a napi 5 ima, és a pénteki ima.
2. Kötelességen felüli imák (at-tatavu):
 - Ajánlatos imák (*szunna*)¹¹, vagyis olyan imák, melyeket a Próféta (ﷺ) mindig imádkozott, de sohasem tett kötelezővé.
 - Önként vállalt imák (náfileh), amelyek bármikor végezhetőek – éjjel vagy nappal, kivéve egy-két napszakot, amikor nem szabad imádkozni.

A napi imák részletezése

1. A hajnali ima (fadzsr)

Ez az ima két részből (*rakából*) áll. A Próféta (ﷺ) tanítása szerint ehhez a kötelező imához tartozik még két raká ajánlott (*szunna*), ami megelőzi.

2	fadzsr (2)	----
---	------------	------

A kötelességen felüli és a kötelező ima ugyanúgy végzendő, ahogyan korábban leírtuk:

1. A muszlim tisztelettel, hódolattal, alázatosan, arccal a Kába felé for-

10. A *fard* az, ami határozottan megparancsoltatott és kötelező teljesíteni, elhanyagolása büntetést von maga után; be nem tartása „*fiszk*” bűn; és ha valaki nem hisz benne, az *kufri* (hitetlenséget) követ el. Köztudomású, hogy a *fard*nak két kategóriája van: „*fard kifájah*” (kollektív kötelesség) és „*fard ajn*” (egyéni kötelesség).

11. A *szunna* ima olyan ima, melynek elhagyása nem jár büntetéssel, de elvégzéséért jutalom jár.

dulva egyenesen áll, azzal a belső elhatározással, hogy elvégzi az imát. „Úgy imádkozz, mintha búcsúznál, és mintha látnád Allahot, mert ha te nem is látod Őt, Ő lát téged!” (*al-Muhlas, at-Tabarani*). Mindkét kezét felemeli a fül vagy a váll magasságáig, mondván: *Allahu akbar!* (Allah a Leghatalmasabb!)

2. A jobb kezét a balra helyezve, mellkasára teszi és elmondja az imanyitó fohászt: „Aúdu billáhi min assaitáni irradzsimi min hamzihi va nafkhihi va nafthih”, majd elmondja a Korán megnyitó szúráját, a Fátihát, és még egy rövid szúráat a Koránból.
3. Egy kis hallgatás után ismét felemeli a kezeit a fül vagy a váll magasságáig és *Allahu akbar-t* mond, majd meghajol. Közben ezt mondja: *Szubhana rabbiel-azim* (háromszor). (Dicsőség a hatalmas Uramnak.)
4. Majd felegyenesedve felemeli a kezeit a fül vagy a váll magasságáig mondván: *Szemia-llahu limen hamidah*. (Allah hallja azokat, akik magasztalják Őt.) *Rabbana va laka-lhamd*. (Urunk, Tiéd a dicsőség.)
5. Ezután *Allahu akbar-t* mond és a földre borul, közben azt mondja: „*Szubhana rabbija-l-ala* (háromszor). (Dicsőség a magasságos Uramnak.)
6. Felemelkedik ülő helyzetbe, mondván: *Allahu akbar!* Rövid ideig ül, miközben a következő mondatot mondja: *Rabbi igfir li, igfir li!* (Uram, bocsáss meg nekem, bocsáss meg nekem!)
7. Kis szünetet tart, majd ismét *Allahu akbar-t* mond és újra a földre borul, ugyanazt a mondatot ismételve, mint az előző leborulásban. Ezzel az első *rakát* befejezte. Ez egy raká, egy teljes egysége az imának.
8. *Allahu akbar-t* mondván feláll a második *rakához*. Elkezdí a második *rakát* a Megnyitó szúrával, az *al-Fátihával* és egy másik Korán részlettel, és megismétli mindazt, amit az első *rakában* csinált.
9. Befejezvé a második *rakát*, hasonló helyzetbe kell ülni, mint a két leborulás között és elmondani a *Tasahudot* végig.
10. Végezetül jobbra fordítjuk a fejünket, úgy, hogy lássuk a vállunkat és azt mondjuk: *Asszalamu alejkum wa rahmatu-llah!* (Allah békéje és kegyelme legyen veletek!) Majd balra fordítjuk a fejünket úgy, hogy lássuk a bal vállunkat és megismételjük az előbbi mondatot. Ezzel az ima véget ért.

A hajnali ima (*fadzsir*) hangosan végzendő, ami azt jelenti, hogy hangosan kell olvasni a Fátihát és a másik Korán-részletet, míg a *szunna* ima halk.

2. A déli ima (*dohor*)

Ez négy részből (*rakából*) áll. A Próféta (ﷺ) tanítása szerint ezt az imát megelőzi még négy raká ajánlott (*szunna*) ima és további két raká követi.

2 - 4	dohor (4)	2 - 4
-------	-----------	-------

1. Az első két raká ugyanúgy végzendő, mint a hajnali imában, de ez csendes ima.
2. Befejezván a második rakát, hasonló helyzetben kell ülni, mint a két leborulás között, és elmondani a *Tasahud* első részét, majd felállni, mondván: Allahu akbar!
3. Folytatjuk az imádkozást olvasással, meghajlással és leborulással, de most már minden rakában csak a Fátihát kell elmondani, és nem kell utána más Korán-részletet recitálni.
4. Az utolsó raká után ülve maradunk és elmondjuk a *Tasahudot* végig. Úgy ülünk, mint ahogy a második raká után leírtuk, ám a jobb lábszár alá tesszük a bal lábfejet.
5. Ezután jobbra, majd balra fordítjuk a fejünket, és a köszönést elmondjuk.

A dohor ima előtt végezhetünk két raká *szunnát* (ugyanúgy végezve, mint a hajnali imát, csak halkán); illetve 2x2 raká *szunnát* (ugyanúgy végezve, mint a hajnali imát, csak halkán). Ugyanezek vonatkoznak a dohor ima után végezhető *szunna* imára is.

3. A délutáni ima (aszr)

Négy részből (*rakából*) áll. A Próféta (ﷺ) tanítása szerint ezt az imát még négy raká ajánlott (*szunna*) előzi meg.

2 - 4	aszr (4)	----
-------	----------	------

Ugyanúgy végzendő, mint a déli ima, csendben, halkán.

Az aszr ima után nincs *szunna* ima. Az ima előtti *szunna* halk és ugyanúgy végzendő, mint a déli ima előtti *szunna* (azaz 2 vagy 2x2 raká, halkán).

4. A naplementi ima (magrib)

Ez három részből (*rakából*) áll. A Próféta (ﷺ) tanítása szerint ezt az imát megelőzi még két raká ajánlott (*szunna*) és további két raká követi.

2	maghrib (3)	2
---	-------------	---

Az első két rakát hangosan végezzük, a harmadikat csendben. Ugyanúgy végezhető, mint a déli vagy a délutáni ima. Abban tér el csupán, hogy nincs negyedik raká, és az utolsó ülés itt - a Fátíha recitálása, a meg-

hajlás, a leborulások után -, a harmadik raká befejeztével van, amit a köszönések követnek.

A két *szunna* ugyanúgy végezhető, mint a reggeli ima, de halkan. „A naplementi ima utáni szunnában a 112. (Az őszinte hit) és a 109. (A hitetlenek című) szúrákat szokta olvasni a Próféta (ﷺ).” (Ahmed).

5. Az esti ima (isa)

Négy részből (*rakából*) áll. A Próféta (ﷺ) tanítása szerint ezt az imát még két raká ajánlott (*szunna*) előzi meg és további két raká követi, plusz a vitr (lásd később).

2	isa (4)	2 + vitr
---	---------	----------

Az isa első két része (rakája) hangosan mondandó, a többi csendes. Egyébként úgy végzendő, mint a déli, illetve a délutáni ima. A két *szunna* pedig úgy, mint a reggeli ima, de halkan.

A pénteki ima (szalátul-dzsumaa)

„A Nap nem kelt és nem nyugodott le még jobb napon, mint a péntek.” - mondta Mohamed Próféta (ﷺ). *Muszlim* is azt jegyezte le, hogy a Próféta (ﷺ) azt mondta: - „A legjobb nap, mely felvirradt, a pénteki nap: azon a napon teremtett Ádám, azon a napon lépett be a Paradicsomba, azon a napon üzetett ki onnan, s a Végső Óra is pénteki napon fog bekövetkezni.”.

Allah kötelességünké tette a pénteki imát, melyet minden héten közösségben kell elvégezni.

Ti hívők! Ha elhangzik a hívás a pénteki imára, akkor siessetek Allah megemlékezésére és hagyjátok a kalmárkodást! Ez jobb nektek - ha tudásotok van. (Korán 62:9)

A pénteki ima kötelező minden muszlim férfinak, aki nem beteg vagy utazó (az imán nők is részt vehetnek, de nekik nem kötelező, mint ahogyan a gyerekek számára sem).

A pénteki ima jellemzői:

- Az ideje megegyezik a déli imáéval, **a déli imát helyettesíti.**
- Közösségben, imám vezetésével kell végezni, egyedül nem lehet. A Próféta (ﷺ) azt mondta: „A pénteki ima közösségben való elvégzése

joga, és kötelessége minden muszlimnak.” (Abu Dávid). (A közösség itt minimum három ember az imámon kívül.)

- A pénteki imát mecsetben kell tartani, ha van rá lehetőség. Ha nincs, bármely más gyülekezőhelyen meg lehet tartani – például farmokon.
- A pénteki imához tartozik a pénteki beszéd (a khutba), ami két részből áll. Az első rész után az imám leül egy rövid szünetet tartva, majd feláll elmondani a második részt.
- Ezután a két kötelező raká elvégzése következik, az imám vezetésével, aki **hangosan** olvassa a Fatihát és egy-egy Korán-részletet mindkét rakában.

Ezek elvégzésével a pénteki ima teljesítve van. Ezután náfiláhként lehet imádkozni két rakát otthon, vagy négyet (2+2) a mecsetben.

A pénteki ima illemszabályai:

- *ghuszt* végezni pénteken: A Próféta (ﷺ) azt mondta: „Ha valamelyikőtök eljön a pénteki imára, akkor *ghuszt* végezzén.” (al-Bukhári, Muszlim),
- a legszebb ruhában menni a mecsetbe, illatszert és szüákot használni,
- minél korábban odaérni a mecsetbe,
- minél többet fohászokdni: „A pénteki napon van egy óra, melyben, ha egy muszlim szolga imájában állva kér valamit Allahtól, akkor Ő azt neki megadja.” (al-Bukhári, Muszlim),
- minél több áldást kérni Mohamed Próféta (ﷺ),
- olvasni a 18. szúrát (a Barlang szúra – szúratul-kahf),
- valamint ajánlatos még többet adakozni, Koránt olvasni és több jó cselekedetet végezni.

Megjegyzés:

- Ha valaki bemegy a mecsetbe, üljön az utolsó sorba és ne lépkedjen át az emberek között arra törekedve, hogy minél előbbre kerüljön. (Aki előre szeretne kerülni, az érkezzen korán az imára.)
- Ha elkezdődik a pénteki beszéd, akkor a mecset-üdvözlési imán kívül semmilyen imát nem szabad végezni. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta: „Ha valamelyikőtök a pénteki imára jön, miközben pénteki beszédet tart az imám, akkor két rakát imádkozzon, és az rövid legyen.” (Muszlim).
- A pénteki beszédet mindenki csendben hallgassa végig. Ilyenkor tilos beszélni vagy bármi mással foglalkozni.
- Aki eléri a második rakát a pénteki imából, az imádkozzon még egyet utána, és így elérte a pénteki imát. De aki lekési, nem pótolhatja: ehelyett déli imát kell imádkoznia.

- Nem szabad elhanyagolni a pénteki imát. A Próféta (ﷺ) figyelmeztetett minket, mikor azt mondta: „Aki három pénteki imát közömbösségből elhagyott, annak Allah lepecsételi a szívét.” (Abu Dávud).
- A nők részt vehetnek a pénteki imában, de számukra az nem kötelező. Jobb nekik, ha otthon, a pénteki ima helyett déli imát (négy rakát) imádkoznak.

Asz-szunan ar-rátibáh (a hangsúlyos imák)

Ezek olyan imák, amelyeket a Próféta (ﷺ) mindig megtett, és csak akkor hagyta el őket, - a fadzsr szunnája és vitr kivételével - amikor elutazott. Ezek 12 rakából állnak. A Próféta (ﷺ) azt mondta: „Ha egy muszlim szolgál Allahért napi tizenkét szorgalmi rakát imádkozik az előírton kívül, Allah házat épít neki a Paradicsomban.” (Muszlim). Ezek a következők:

Előtte	A kötelező ima	Utána
2	fadzsr (2)	----
4	dohor (4)	2
----	aszr (4)	----
----	magrib (3)	2
----	isa (4)	2

Asz-szunan ghajr al-muákkádah (a nem hangsúlyos ajánlatos imák)

Vannak olyan más ajánlatos imák, amelyeket dicséretes megtenni, bár nincsenek hangsúlyozva:

- Két vagy négy raká aszr előtt. Mohamed Próféta (ﷺ) azt kérte: „Allah kegyelmezen az olyan embernek, aki négyet (rakát) imádkozott aszr előtt.” (Ahmed, Abu Dávud, at-Tirmidi).
- Két raká magrib előtt. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta: „Imádkozzatok a magrib előtt, imádkozzatok a magrib előtt”, harmadszorra azt mondta: „az, aki akar.” - nem akarva, hogy az emberek szunnának (ajánlatos imának) vegyék ezt (al-Bukhári).
- Két raká isa előtt. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta: „Minden két imá-

rahívás között (azán és ikáma között) van egy ima, minden két imárahívás között van egy ima, azután azt mondta harmadjára: annak, aki akarja.” (*al-Bukhári, Muszlim*). Így minden előírt ima előtt lehet szorgalmi imát végezni.

Ajánlatos egy kis szünetet tartani az ajánlott (*szunna*) és a kötelező (*fard*) ima között.

Az ünnepi ima (szalátul-íd)

Az ünnepi (íd) ima kötelező, de ez olyan kötelesség, hogy ha néhány muszlim elvégezte, akkor a többi muszlim fel van mentve e kötelesség alól. *As-Sáfii* és *Málik* szerint az íd ima nyomatékos *szunna*.

Ez egy évenkénti összejövétel. Két ilyen ünnep (íd) van. Az első a böjt végi ünnep, a Ramadan-havi böjt végeztével. A második az áldozat ünnepe, ez a Hadzs (zarándoklat Mekkába) befejezését követi.

Mindegyik íd a muszlim egyén teljesítményének ünnepe, már ami az Isten szolgálatát illeti (lásd: böjt, zarándoklat).

Mindegyik íd hálaadó ünnep, amikor a muszlimok összegyűlnek és testvéri, boldog hangulatban adnak hálát Istennek, amiért segített nekik beteljesíteni lelki kötelezettségeiket az íd eljöveteléig.

Az ünnepi ima ideje:

Napfelkelte után, de a déli ima előtt van. Ezen belül a zarándoklati ünnepi ima ideje előbb van, mint a Ramadán utáni ünnepi imáé.

Az íd-ima elvégzése:

Két *rakából* áll, és ugyanúgy végzendő, mint a reggeli imánál leírtuk, azzal a különbséggel, hogy:

- Az imám az első rakában az első takbir (Allahu akbar!) után még hat-szor mondja a takbirt, miközben kezeit a füleihez emeli. A 7. takbir befejeztével, jobb kezét a balra téve, kezeit a mellkasára teszi, mint más imában, utána hangosan mondja a Fátihát és a Korán-részletet.
- Az első raká végén az imám feláll a másodikhoz, mondván „Allahu akbar!” Ezután megismétli négyszer, és folytatja az imát a szokásos módon.

Az imádkozók mindenben követik az imámot, lépésről-lépésre, de halkán mondják a takbirt az imám után.

Az ima után az imám beszédet mond, amit ajánlatos meghallgatni.

Megjegyzés:

- Sem ima előtt, sem utána nincs ajánlatos két raká.
- Ajánlatos *ghuszt* végezni, a legszebb ruhában menni a mecsetbe, *sziuákat* és illatszert használni (a férfiaknak).
- Ajánlatos ünnepelni, egymást üdvözölni, egymásnak megbocsátani és fohászkodni.
- Ajánlatos datolyát enni vagy reggelizni a Ramadán utáni ünnepi ima előtt. A zarándoklati ünnepen pedig ajánlatos az ima után enni, lehetőleg a saját áldozati állat húsából.

FONTOS TUDNIVALÓK

Különleges engedmények a mosakodással kapcsolatban

Ha csizmát (cipőt) viselünk, amit mosakodás után vettünk fel, azt nem szükséges levonnunk, amikor a mosakodást megújítjuk. Elég, ha azt csak a lábfejen vizes kézzel, a lábujjaktól elkezdve a lábszár tövéig áttöröljük egyszer. A talpat és a sarkat nem kell.

Feltételei:

- a lábbelit úgy vegyük fel, hogy előtte végezzük el a *wudut*,
- legyen tiszta az áttörendő lábbeli.

Az áttörlés érvényességi ideje:

Ha nem vagyunk utazók, 24 óráig, ha utazunk, 3 napig (72 órán át) alkalmazhatjuk ezt a módszert. Az időtartamot a lábbeli első áttörölésétől számítjuk, nem pedig attól az időponttól, amikor azt felvettük.

Érvénytelen lesz az áttörlés¹², ha:

- véget ér az áttörlési idő,
- házasélet vagy magömlés után,
- a minimum egyszer áttörölt lábbeli levétele esetében.¹³

12. Az áttörlési idő lejártával, illetve a minimum egyszer áttörölt lábbeli levételével nem lehet újabb áttörlést végezni, mert az már érvénytelen; de a korábban elvégzett mosakodás érvényes marad - mindaddig, amíg nem történik olyasmi, ami a wudut érvényteleníti (lásd 8. oldal) -, és lehet vele tovább imádkozni.

- Ugyanez vonatkozik zokni vagy harisnya áttörlésére.
- Ugyanez vonatkozik nőknél a kendőre, ha a nő olyan helyen mosakszik, ahol nem tudja levenni a kendőjét. *Ibn al-Mundirtól* maradt fenn, hogy *Umm Szalamah* áttörölte a fejkendőjét (*al-Mughni* 1/284).
- Ha bármely testrészünknek ártana a vízzel való tisztálkodás, elég a testrészen levő ruhát, esetleg gipszet nedves kézzel áttörölni.

Víz nélküli mosakodás (tajammum)

Jelentése:

A tajammum, azaz víz nélküli, tiszta homokkal való tisztálkodás. Helyettesítheti a mosakodást (*wudu*) vagy akár a fürdést (*ghuszl*) is.

Ez az alábbi esetekben megengedett:

1. Amikor valaki beteg és nem tud vizet használni.
2. Amikor nincs megfelelő minőségű víz.
3. Amikor a víz használata bármi módon árthatna neki (pl.: nyílt seb, nagyon hideg a víz, és nincs mód a felmelegítésére).
4. Ha nincs víz. (A víz hiányát csak alapos keresés után mondhatjuk ki.)
5. Ha a víz kell a főzéshez, iváshoz, az állatoknak stb., és nem marad elég a *wudu*hoz vagy a *ghuszl* elvégzéséhez.

Ha a felsorolt esetek bármelyike fennáll, akkor megengedett a *tajammum*, amit az alábbi módon kell elvégezni.

„Bismillah” mondása után a két kezünket a tiszta homokhoz, földhöz, falhoz vagy kőhöz ütjük, utána belefújunk és az arcot, és a kézhatát áttöröljük vele.

Tajammum érvénytelenítői:

- Minden, ami érvényteleníti a *wudut*.
- Ha van megfelelő minőségű és mennyiségű víz.

Megjegyzés:

Ha valaki *tajammummal* imádkozik, és utána vizet talál, nem kell megisméltelnie az imádkozást.

13. Az áttörlési idő lejárt, illetve a minimum egyszer áttörölt lábbeli levétele után csak akkor alkalmazható ismét az áttörlés, ha előbb újabb mosakodást végzünk.

A feledékenységi leborulás (szudzúd asz-sszahu)

A feledékenységi leborulás kötelező azok számára, akik az imájukban valamit elfeledtek; valami olyat, amit a Próféta (ﷺ) megtett vagy megparancsolt. Két leborulásból áll, *Tasahud* nélkül. Minden egyes leboruláskor „Allahu akbar”-t mondunk és köszönéssel zárjuk (a második leborulás után).

Elvégezhetjük az imából való elköszönés előtt vagy után, de a legjobb a következőket figyelembe venni:

- Ha feledékenységből mulasztottunk el kötelező imaelemet és nem vettük észre azonnal a mulasztást, akkor az egész *rakát* pótolni kell, és ima végén az üdvözlés után még két leborulást kell végezni (feledékenységi leborulás). Ha viszont azonnal rájöttünk a mulasztásra, akkor pótoljuk ezt azonnal, és az ima végén az üdvözlés után még két leborulást kell végezni.
- Ha több imaelemet imádkoztunk, mint kellett volna, akkor az imánk végén az üdvözlés után még két leborulást kell végezni (feledékenységi leborulás).
- Ha a *Tasahud* első részének ülését (két rakánál hosszabb imák esetén a 2. raká végén), vagy valamelyik *szunna* elemet felejtettük el, akkor az imánk végén az üdvözlés előtt még két leborulást kell végezni (feledékenységi leborulás), és nem kell ezt bepótolni akkor sem, ha azonnal eszünkbe jut.
- Ha nem tudjuk, hogy hány *rakát* imádkoztunk, ha bizonytalanok vagyunk abban, hogy már az ima végéhez értünk-e vagy még egy *rakát* kell imádkoznunk (és nem tudjuk eldönteni) akkor imádkozzunk még egy *rakát* (mindig a kevesebbet kell biztosra venni), és végezzük el az ima végén az üdvözlés előtt a két feledékenységi leborulást.

Az ima befejezése utáni fohász (a köszönés után)

- (a) Asztagfirulláh (háromszor).
Allahumma anta asszalám va minka asszalám. Tabárakta rabbaná jádal-dzsalái val-ikrám.
(Bocsánatot kérek Allahtól (háromszor).) (Ó, Allah! Te vagy a Béke, és Tőled van a béke. Áldott vagy Urunk, a Magasztos és a Méltóságteljes.) (Muszlim).
- (b) Nincs más isten Allahon kívül, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa. Övé a királyság és a dicsőség. Ő mindenre képes. Ő, Allah, senki sem képes megakadályozni azt, amit Te adsz, és senki sem adhat, ha Te megakadályozod. Nem használ a hatalommal bíró ember hatalma, hiszen Tőled van a hatalom. (al-Bukhári, Muszlim)
- (c) Nincs más isten Allahon kívül, Ő az egyetlen, nincs Neki társa. Övé a királyság és a dicsőség. Ő mindenre képes. Nincs hatalmam se erőm, csak Allah segítsége által. Nincs más isten Allahon kívül, csak Őt szolgáljuk. Övé a kegy és a kegyelem, és a jó dicséret. Nincs más isten Allahon kívül, őszinte hittel szolgáljuk Őt, még akkor is, ha ez nem tetszik a hitetleneknek. (Muszlim)
- (d) Szubhánalláh (harmincháromszor)
Al-hamdu lilláh (harmincháromszor)
Allahu akbar (harmincháromszor)
Lá iláha illa Allah vahdahu la sarikaleh, la hul-mulk va la hul-hamd va huva álá kulli sejín kadir. (Nincs más isten Allahon kívül, Ő az egyetlen, nincs neki társa, Övé a királyság és a dicsőség, Ő mindenre képes). (Muszlim)
- (e) Korán: 112; 113; 114-es szúra olvasása. (Minden ima után egyszer, de a magrib és a fadzsr ima után háromszor) (Abu Dáúd, an-Naszái).
- (f) Minden ima után az ajátul-kurszi olvasása. (Korán 2:225) (an-Naszái)
- (g) A magrib és a fadzsr ima után (tízszer) mondani: Lá iláha illa Allah vahdahu la sarika leh, la hul-mulk va la hu alhamd juhjí va jumit va huva álá kulli sejín kadir. (Nincs más isten Allahon kívül, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és a dicsőség, életre kelt és halálba küld, Ő mindenre képes.) (at-Tirmidi, Ahmed)
- (h) Fadzsr ima utáni fohász:
Allahúmmá inni asz'aluka ilman náfian wa riszkan tájjiban wa a'malan mutakabala. (Ó, Allah, Tőled kérek hasznos tudást és jó gondoskodást és elfogadott cselekedetet.) (Ibn Mádzsa)

Al-witr

A witr páratlan számú rakából (1, 3, 5, 7, 9, 11 – a teljesség alsó határa 3 raka –) álló, nyomatékosan ajánlatos ima, amit az esti ima utántól egészen a fadzsr imáig végezhetünk, és így a witr imával fejezzük be a napi imádkozást. „Legyen a witr az utolsó imátok éjszaka.” – mondta Mohamed Próféta (ﷺ). (al-Bukhári, Muszlim). A witr elvégzése az éjszaka utolsó harmadában előnyösebb, de annak jobb az esti ima után elvégeznie, aki fél attól, hogy nem bír felébredni az éjszaka utolsó harmadában.

A witr-t a következőképpen lehet végezni:

- Az imádkozó két rakánként imádkozik, és utána külön egy rakát,
- vagy folyamatosan, Tasahudra ülés nélkül imádkozik, és az utolsó előtti rakában Tasahudot mond (köszönés nélkül), majd feláll az utolsó rakához, amiben megint mondja a Tasahudot és a köszönést (asszalam) is,
- vagy az összes rakát egymás után imádkozza egy Tasahuddal és egy köszönéssel.

Minden rakában olvasni kell a Fatihát és egy tetszőleges szúrát a Koránból. A Próféta (ﷺ) a witr során ezt recitálta: „Szabbih iszma rabbikal alá” az első rakában, és „Kul já ajuhal kafirún” a második rakában, és „Kul huvalahu ahad” a harmadik rakában – a Korán 87., 109. és 112. szúráit (an-Naszái); „Néha a harmadik rakában még hozzáolvasta a „Kul áúdu bi rabbil falak” és „Kul áúdu bi rabbin nász” – Korán 113. és 114. szúráját is (at-Tirmidi), és egyszer „száz áját olvasott an-Niszá szúrából – Korán 4. szúrájából (an-Naszái, Ahmed).

A qunút-fohász: a witrben, az utolsó (páratlan) rakában az olvasás után és a meghajlás előtt; vagy a meghajlás után, de a leborulás előtt a qunút-fohászt ajánlatos mondani.

- „Allahumma ihdini fiman hadajt, va áfini fiman áfajt, va tawallani fiman tavalajt, va barik li fimá átajt, va qini serra ma qadajt, fa innaka taqdi va lá juqda alajk, innahu lá jethilu men válajt, va lá jeizzu men ádjajt; tabáarkta rabbana wa táálajt.”

(Ó, Allah, vezess engem azok közé, akiket Te vezettél, s tégy azok közé valóvá, akiket támogattál! Segíts engem is, ahogyan másokat segítettél, és áldd meg nekem azt, amit adtál. Őrizz meg annak rosszától, amit elrendeltél, hiszen Te rendelsz el, s Veled szemben nem állhat fenn semmi elrendelés. Nem alacsonyítható le az, akit Te támogatsz, s nem emelkedhet fel az, akivel Te szállsz szembe. Áldott vagy Urunk és Magasztos.) (At-tirmidi, Ibn Mádzsza.)

A witrből való elkészítés utáni fohász:

A Próféta (ﷺ), amikor elkészült a witrből, azt mondta: „Szubbbhanal malikul kuddúsz” (háromszor); (Magasztaltassék a Király, a Szentséges). Ezt háromszor ismételte, a harmadikat fennhangon mondta el, és meg is nyújtotta (an-Naszái).

